

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XXII. Hoe de Gardiaen tot sy-seluen ghecomen is.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

vrienden heeft vjelijck moghen spreken: maer oock deur't vertellen van sommighe andere/ die aldoen daer seluer teghen-wozdigh waren/ ende naerder-handt upt-gheraecht zijnde/ t selue eenbuldighlijck als upt eenen mondt hebben verclaert. Wande welcke een is gheweest D. Pontus van Heuter Canonick van Szcom/ een gheleerd man/ die achter naer deur sijne boecken die hy ghemaecht heeft wel vermaerd is worden / ende nu onlanghs ouerleden/ die de saccke met Duytsche verckens beschreuen heeft. Maer laet ons keeren tot onse redene.

CAPITTEL XXII.

Hoe de Gardiaen tot sy-seluen ghecomen is.

NMer-de-mael dat de Geusche soldaten/ ghelijck wy gheseght hebben / upt den kercker zijn ghescheyden / soo is D. Nicolaes Dieck / die soo wel sijne mede-broeders als de soldaten meynden doot te zijn / ten lesten tot sijn seluen ghecomen / niet sonder groote verwonderinghe van hen allen. Ende als sy hem een wepnigh hadden ghelaeft naer dat den tijdt ende stontd toe-liet / heeft sijn sprake wederghereghen / ende D. Hieronymum den Vicarium met de andere broeders / ende allen de mede-ghevanghenen al-dus toe-ghesproken: Ick / beminde broeders / deur de staute ben soo seer buypen my seluen gheweest / dat ick niet met allen en hebbe ghevoelt van t'ghene dat aen my oft omtrent my gheschiedt is. Ende / och oft het Gode den Heere gheslieft hadde dese mijne siele te ontbinden vande banden des lichaems / en by hem te ontfanghen! Maer want het hem al-soo niet en heeft ghelieft / soo moet gheschiede al dat hy met my heeft geschickt te doen. Daer-en-tusschen soo verclare ick u-lieden / dat de
pijne

pijn van ghehanghen te worden/ niet soo seer swaer
 oft onberdighelijck en is/ ghelijck ick selue nu met-
 ter daedt hebbe gheproeft. De pijn is cleyn ende seer
 cort/ ende daer naer volghet ter-stondt het beswij-
 ken van t' verstandt ende sinnekens. Deur welke
 corte ende lichte passie sullen wy comen tot het eeu-
 wigh ende saligh leuen/ ende tot de onverderuelijcke
 croone/ die deur ons inden hemel bewaert wordt:
 al-soo dat wel blijkt/ hoe dat het lijden van desen Rom. 8.
 tijdt niet weerd ghenoegh en is der toe-comender
 glorien die in ons sal gheopenbaert wesen. Met dus-
 danighe woorden troostede sijn mede-ghesellen de
 heylighe Confesseur Christi/ iae die nu een waer-
 achtigh Martelaer was/ soo vele als in hem was/
 maer deur den wille Godts al-noch in't leuen be-
 waert teghen sijn meyninghe/ op dat hy sijn broe-
 ders tot het uiterste des stryds toe gheduerighelijck
 soude stercken ende couragie gheuen/ soo deur d'ex-
 empel sijner sterckhepdt/ als deur de woorden sijner
 vermaninghe. Als nu dese droeve nacht ouer was/
 inden welcken de dienaers der duyfstermissen soo vele
 wercken van hunnen Prince der duyfstermissen/ te-
 ghen de dienaers Godts hadden voordt-ghestelt/
 sijn s' mozzhens broegh eenige van hen weder-om
 tot den kercker ghecomen een byl met hen bren-
 ghende/ op dat sy het lichaem vanden Gardiaen
 (d'welck sy deur doodt hadden laten ligghen/ ende
 anders niet en meynen dan doodt te wesen) souden
 in stukken deylen/ ende de stukken aende poorten
 vander stadt op-hanghen: ghelijck-men ghewoo-
 nelijck is te doen tot een openbare schande aen ver-
 raders van steden oft landen naer dat-mense ter
 doodt heeft ghezaght/ want sy begheerden dat dese
 met sijn mede-broeders deur sulcks van eenen pe-
 ghelijcken soude gheacht worden. Maer al-soo sy
 hem

hem teghē hun meyninghe vonden noch leuende te
 zyn/ eerst verwondert zynde / hebben daer naer den
 crancken man weder-om met onbehoorzlycke ma-
 nieren gaen kneuelē/ hem met voeten te stooten daer
 hy ter aerden sat / op synen buyck ende syde met de
 versenen stootende/ ende onder-tusschen segghende:
 Leeft de Monick noch? leeft hy noch? ende met an-
 dere ongheschickte woorden en wercken hem quē-
 lende: hoe wel dat sy hen veur die reyse hebben be-
 dwonghen van hem de doodt aen te doen. Dit zyn
 dan gheweest de seften vanden eersten nacht/ die wy
 nu verhaelt hebben.

CAPITTEL XXIII.

Van t'ghene dat den tweeden en anderē volghen-
 de nachten den ghevanghenen wierdt aen-
 ghedaen.

DEn anderen nacht / als weder-om de soldaten
 droncken zynde met ghedruys inden kercker
 quamen ghelooopen / soo was by hen een Drielsche
 Capiteyn gheheel sat / de welcke naer vele vileynig-
 heydt die hy met syn mede-ghesellen teghē de Prie-
 sters ende Religieusen upt-sprak / willende een
 Turckisch seyt gaen aen-richten / heeft gheleghyt:
 Ack wil dat ghy my al-te-mael/ v een veur v an-
 der naer/ v kaken op-blasen sult. Ende beginnende
 van eenen Minder-broeder / voozdel-gaende totte
 andere/ heeft hen elcken twee oft drij kaeck-flaghen
 ghegheuen/ met al-sulcken crachte dat den sommi-
 ghen het bloedt upt-sprongh upt den mondt ende
 tanden/ den sommighen upt den neuse/ den som-
 mighen oock upt hunne ooghen / ende dat sinor-
 ghens broegh hunne wanghen ghelwollen waren/
 ghelyck de ghene die de trompetten blasen. Van
 dese